

VOL 6. கு.ம்புத்தகம்.

JAFFNA, WEDNESDAY & BJFT Bon i.

கலியுகளும் சக்க க கஅகச, அக்டோபர்பு நக, இலக் அ.

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY.

பக் தைக்கு காருமுறை புதன் கிழமைகளிற் பிரசரிக்கப்படும்.

விசேஷ அறிவிப்பு.

இத்துசாதனக் சையொப்பப் பா க்கிக்காருளநேசனா ஆவணிமாசம் மு தலாக நிறுத்திக்கொண்டோம். இன்னு ம் சிறுதொகைப்பாக்கி தாவேண்டிய சில ரை மறுமாசத்தில் நிறுத்திப்போடுவோ ம் என்பதைப் பாக்கிக்காரருக்கு அறிவி à ⊕ si C più.

இ. சா மானேசர்.

NOTICE.

For sale ENGLISH-TAMIL DICTIONARY (Revised Edition) Price Re 1/75 each. Applp to the Publisher H. O.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDER NISI

Testamentary No. 630. Jurisdiction

Class L.

In the Matter of the Estate of the late Amuthavally wife of Namasivayam of Colomboturai.

Samunkam Supperamaniam of Colomboturai.

Petitioner

Kathiravelu Namasivayam of Chettiyakurichchy in Punarein.

Respondent.

This matter of the Petition of Sanmukam Suppiramaniam of Colomboturai praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Amuthavally wife of Namasivayam of Colomboturai coming on for disposal before F. J. de. Livera Esquire, District Judge, on the 29 day of September 1894 in the presence of Messrs Casippillai & Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 27 day of September 1894 having been read, it is declared that the Petitioner is the sole heir of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said intestate issued to him unless the Respondent or any other person shall on or, before the 23rd October 1894 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

to the centrary.

Signed this 29th day of September 1894. F. J de. Livera. District Judge.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY OCTOBER 3, 1894.

THE NORTHERN PROVINCE.

(continued from our last No.)

The total quantity of salt manufactured and collected during 1893, and the cost per cwt, including cost of removal to stores, were as

Manufactured Salt		Owt.		Cents.	
Cheviatern salt pans Self-formed Salt.	***	70,081	***	20.42	
Karanawai leeways	1000	39,511	-	11.66	
Total	1	109,529			

The total charges incurred during the year under review, on account of salt, amounted to Rs 27,116-57. The value of salt sold for local consumption was Rs. 82,334-58, made up of Rs 56,000, the amount of the rent of the monopoly of the retail sale in the Jaffna District; Rs. 10,429 60, the value of 26,074 cwt.

of salt sold to the renter in Jaffna at 40 cents per cwt; and Rs 15,914-78, being the value of 8,143 cwt. of salt sold in Mannar and Mullaitivu by retail, and to fishers and tavalams. There was no export of salt in 1893 beyond sea from here. But 39,000 cwt of salt were sent from Juffna to other ports of the Island 8000 to Jaffna to other ports of the Island 8000 to Hambantota, 7000 to Galle and 24,000 to Batticaloa. There remained at the end of the year in the Government stores here balance of 166,239 cwt. of salt.

The expenditure in 1893 on account of the Forest Department amounted to Rs 25,388-26 and the revenue from timber and firewood to Rs 32,789-05, leaving timber and firewood in stock at the end of the year to the estimated value of Rs 13,066-28 The sale of firewood alone realized Rs 12,836-84

The total value of the exports and imports of the Province during 1893 was Rs 9,185,175-25 as against Rs 8,356 602-53 in 1892 It is worthy of notice that 1,234 cwt. of copera of the value of Rs. 10,120 were exported in 1893 as against 4,606 cwt of the value of Rs 32,736 in the previous year. in the previous year.

The palmirah fibre industry which at one time promised to afford remunerative employtime promised to afford remunerative employment to thousands of the poorer classes here, and threatened to bring destruction to the palmirah plantations of the Province, shows great decline, the quantity exported in 1893 being 3, 743 cwt of the value of Rs. I15,665, as against 12,177 cwt. of the value of Rs. 156,672 in 1892, and 9,028 cwt of the value of Rs. 122,559, in 1891. The return for 1894 will, we believe, show a still further decrease in the quantity of fibre exported from here. fibre exported from here.

The collection of the Avarai bark has afforded employment to the distressed villagers of the Mannar District, Mr. Tvenam's remarks on this new industry are worthy of being quoted become

A Mahommadan merchant of Madras, who attended the fisheries of 1887 and 1888, and invested pargely in pearl oysters, tried in the beginning of the year to get a monopoly of the trade in this bark. The bark is said to be used for tanning.

The following information is furnished to me by the Adigar of Musali regarding this industry:—
The quantity of avarai bark collected in 1893 in the Mannar District was 288 tons, viz:—

ar Dissertor mas	200 0011	s, VIZ:-		TI VENEZA
Mannar				Tons 15
Vidattaltivu	100			157
Silavattuai	444		1	87
Uyilankulam Kallikaddaika	111		143	24

and the whole quantity was exported to Colombo.

A sum of Rs. 2 was paid as royalty per ton, and the amount of cost to the traders per ton was from Rs. 35 to Rs. 40. The amount for which a ton was sold in Colombo was between Rs. 60 and Rs. 100. Deducting all the cost, there is a net profit of about Rs. 30 per ton. The persons engaged by the traders to collect the bark are paid at from Rs. 112 to Rs. 178 per cwt.

We regret we cannot find room for a review of the reports of Mr. Hopkins on Mullaittivn and Vavuniya Districts, and of Mr. Jackson on the Mannar District. But we are tempted to quote the following remarks of Mr. Jackson on the restoration of the Giant's Tank, a work which will undoubtedly benefit the whole Province and Mannar in particular. He writes:—

(1) This work has been at length undertaken on a modified scale. Estimates amounting to Rs. 280,460 have been framed and approved, which provide for a restoration and culargement of the channel, the necessary head works, and the repair of the tank itself to hold a 9 ft, or 10 ft, head. The storage capacity of the reservoir will be about equal to two and a half times that of the whole of the village tanks lying under it, while the channel will pass 800 cubic feet of water per second,

Unlike other large works this scheme should be viewed rather, as regards its results, as the improvement and completion of an immense number of small irrigation works, as its main object is to afford a certain water supply to the 176 small tanks clustered round it in the Mantai and Nanaddan pattus of the Mannar District.

in the Mantai and Nanaddan pattus of the Mannar District.

It may not be out of place to note here that in 1893 the crops of Mantai and Nanaddan failed completely, while in 1894 there was a second general failure of crops in Nanaddan; throughout both of these years the flow of the Arnvi-ar was recorded at the instance of the writer, and there is no doubt that, had this scheme been working, 150,000 bushels of paddy in 1893 and 75,000 bushels in 1894 would have been secured to the people, who would also have oscaped the losses that accrued to them by sale of their cattle and jewels, expenditure of savings, and mertrage of lands, in order to procure the necessaries of life. Government, too, expended a sum of Rs. 10,000 in relieving the poorest classes. A more complete justification for the undertaking of this work it would be difficult to put forward.

From the beginning of November, 1892, until 31st May, 1893, the Arnvi never ceased flowing, though the May flow was exceedingly small. For twelve days in the latter part of July the river flowed again running about a foot deep, and commencing again on 8th November it flowed steadily until 7th May, 1894; its volume in November and the greater part of December, again towards the end of January, and from 10th April to 4th May, being very considerable. It is a curious fact that no attempt to record the flow regularly had been nade before 1892. Both the above seasons being ones in which the rainfall was considered an extremely satisfactory one.

MISSIONARY METHODS.

We invite the special attention of our readers to the extract in another column on the above subject from the London Times. We are agreeably surprised to find that missionary methods are now being understood in influential circles in England. That the leading journal in the British Empire if not in the world, should have thus written of the missionaries and prominently brought to the notice of the public the contents of Dr. Cust's work is a sign of the times. Indeed our criticisms in the Hindu Organ of the 5th ultimo, of the report of the North Ceylon Wesleyan Mission for 1893 were very mild, compared with the reflections contained in the article quoted by us. We invite the special attention of our readers flections contained in the article quoted by us, It may not be generally known that the writer of the weekly articles in the London Times" on Indian Affairs is no less a personage than Sir William Hunter, the author of the Imperial Gazetteer of India and at one time member of the Supreme Legislative Council of that Empire.

LOCAL AND GENERAL.

The Weather-There has been no rain here during the last fortnight. A shower is now very much required. The young paddy plants which are in excellent condition, will wither away if rain will hold off for another week. There are also some parts which have not been sown yet for want of rain.

The Government Agent—Mr. Twynam arrived here last week from Mannar, touching on the way at Deft He has again left for Vavaniya and is expected to return here in the course of the week.

The Office Assistant—Ma. Thorpe having arrived here and assumed duties as Office Assistant to the Government Agent Mr. Bowes left for Anuradhapura on Sunday last-

Sale of a valuable Coconut Estate-The Arialai Estate, 642 acres in extent and situated within two miles from the Town, which belonged to Mrs. Geddes, has been purchased by Mr. Proctor Casipillai for Rs. 46,500. This estate was

(continued on the 4th page)

வாழ்கவர்களைவானவரானினம்	
விழ்க்கண்புனல்வேக்கறைமோங்குக	
ஆழ்சதியதெல்லாமரனுமமே	
சூழ்கவையகமுக்குயர் இர்கவே	

விளம்பரம்

புத்தக விளம்பரம்

C.T.	FAID.
கன்னுல் விருக்கியுரை 2	00
& to UT WUTLE	6
e in ,,	121
15 is	25
æ ib _ ,	50
(A) is	375
நிகண்டு கக-வதும்கஉ வதும் உரையுட	37½
கதிரைநிரோட்டக யமகவர்தாதி	•0
அருச்சுனன் தபநிலே. வசனம்	a B
மறைசை அக்கா திஉரை	25
ஆத்திரும் கொன்றைவேர்தன்உரை -	6
	121
கித்தார்தப்பிரசாகிகை	33 33 5
பூயிசாத்திரவிளக்கம் 5-ம் தரத்துக்கு-	10
சைவதாஷணபரிகாரம்	25
சுவநாமனிளக்கம்	5
ஞானக்குப்பி	5
கிவனர் தேவன என்னர் தியராவுக்	
	5
கு ஆப்பு	
(இவை கலக்கு சகேழிவு.)	D: 1
தோற்செலவு வேறுகொடுக்கவேன்	N. ()

காரை நீவு மேற்குடி விகாயர் பரமுவாகிய யா ன் கஅஅடு கார்த்திகையி ககூட சோமகா தர் முருகப்பணுக்கு கொத்தாரிசு இராமகாகர் வேலுப்பிள்ளே முகதாவில் எழுகிக்கொடுத்த க ன்கொடை உறுகியையழித்து அதிற்கண்ட கா ணியை எனது செவியசெலவுக்காகத் திரும்ப விற் கிரயம் செய்துகொண்டேனென்பதை இத்தால விவிக்கிறேன்.

இங்ஙனம் வி. பரமு.

சைவப்பிரசங்கம்.

SUL BE

உட பு. தொவ்புரத்திலம், கை வி. சுளிபுரத்திலும், சட வெ. இத்தங்கேணியிலும், டுவ. ச. சங்கலினமேற்கிலும் கவ ஞா. கோட்டையிலம், இருசெல்வேலியில அவ செ. வட்டுக்கோட்டையிலும், உட்ட செ. அராலி மேற்கிலும், உடை பு. அராலி கிழக்கிலும், உசுவ வி. அராலி வடக்கிலும் உடுவ Qa. திணவியிலும், உக்க ச. அளவெட்டியிலும், உள்ள ஞர். கோட்டையிலும், சேணியதெருவிலு சூழ்த். சு. ஏரம்பையரவர்களாற் செய்யப்படும்.

கையொப்பவாவு.

of the state of th	.	+5.
கு. தெம்பரப்பிள்ளே (அழுத்தமூலே)	2	
H. சரவணமுத்து (சலாபம்)	2	
Dr. Hellock (*** (*******************************	2	
ப. மி. இ. அ. சவனிக்கடை (வண். கடை.	2	Bo
1'. சென்னேயா (பன்னைவா)	2	
T. V. Nagalingam (மல்லாகம்)	2	
மு. விசாயகம் (பருத்தெத்தறை)		(B)o
க. கார்த்திகேயர் (மட்டக்களப்பு)		
P. காராயணகவாமி (கொழும்பு)	#	
கி. தரையப்பா (வண். மேற்கு)	The	
போ. வைத்தியலிங்கம் (கொட்டடி)	18	
கு. கும்சான்டிச்செட்டியார் (வண்கடை)	-	Go
றீடிங்றூம் (குவலாலங்கூர்)	2	足面
S. சோமசுக்காம் வேடி-	2	全面
N. Oswajsow (Wattawala)	2	18
8. சபாபதிப்பிள்ளே (செலங்கூர்)	Mo	@
வி. வேறுப்பிள்ளே (வண். மேற்கு)	6	(B)O
M. சபாபதி (தங்காலே)	2	aG
பெ, ஈஸ்வரமூர்த்திப்பிள்ளே (கொழும்பு)	- Ort	
V. வேஸ்முநுகுப்பின் இன (மட்டக்களப்பு)	05_	
K. கர்தப்போடி வே	2	
கொ. இ. வேலுப்பிள்ளே வை	2	
சேர. சென்னத்தம்பியாபிள்ளோ (திருவாரூர்)	Gir	Go
இ. கின்வுத்தம்பியார் (கவாவி)		
R. இத்தம்பலம் (கொழும்பு)	2	
வே. மு. வேலாயுகபிள்ளே தை	2	
இ. கந்தப்பு (காரை திவு)	2	
வே. குமாசவே அப்பிள்ள (கக்கரோடை) &	Go
வி. கக்தையாபின்னே (வட்டுக்கோட்டை		a a

இத்துசாதனம்.

யா தப்பாணம்: சமஞ்சு புரட்டாதம் ககை.

விரகம்.

விரதமாவது மனம் பொறிவழி போகாது கிற் **ந**ற்பொருட்டு உணவை விடுத்தேனுஞ் சுருக்கி பேனும் மனம்வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றி ஹைம் கடவுளே விகிப்படி மெய்யன்போடு வி சேஷமாக வழிபடுகவேயாம்.

இதனேயறியாது இக்காலத்துச் சைவசமயிக ளென்றிருப்போருளகேகர், உணவை வெறுக்கி ருக்கண்மாக்கிரமே விரகமென்ற திரிக்குணர்க் துகொண்டு அப்பிரயோசனமாகத் தங்களுடம் பை வாட்டிப் புண்ணியஞ்செய்சி ருேமென்றெண் ணிப் பாவத்தையே தேடிக்கொள்ளுகிறுர்கள். சி ற்றின்பங்களின்வழியே மனத்தையிழுக்கும் இக் திரியங்கட்குக் காரணமாகிய உணவைக் குறைக் துச் செவக்கைக் கியானிக்கு முத்திகெறியைக தேபெப்படி வழிகற்பித் திருக்க, ஐயையோ! இவர் களெல்லாம் இவ்விதமாகக் கெட்டலேக்கு போவ தெவ்வளவோரலியாமை! இடையருத் சிவத்தி யானஞ் செய்வதே கடனுகவிருக்கவும், பெருங் கருணக்கடலாகிய சிவபெருமான் (புறச்சமயிக ளாற் கற்பிக்கப்பட்ட கற்பனமூர்த் திகளேப்போ லச் சிலரை வாழ்வித்துஞ் சிலரைக் தாழ்வித்து ம் கித்தாரகத்தில் வைத்து வாதித்தும் அடிகி பு ரியாது) எவரையும் ஒருபடித்தாய் ஆளல்வேண் டுமென்னும் பேரன்பு காரணமாக, லௌகிகத் தொழிலாலிடர்ப்பட்டு வருத்தமுறும் ஆன்மாக்க ள் அப்படிக் கியானிக்குள் சக்தியுடையரல்லசெ னக் கமது சருவஞானத்தால் முற்றெருங்குண ர்ந்து கில விசேஷ்கினங்களிலாகுகல் அவ்வாறு வழிபடும்பொருட்டு விரகமதுட்டித்தல் வேண்டு மென்று சிவாகமங்களாற் றிருவாய்மலர்ந்தருளி

ஆகலால், விரகமதுட்டிப்பவர் அக்கினத்தி வே போமீமுகர்த்தத்திலெழுக்கு, சைவநால்க விற் சொல்லியபரகாரம் கிக்கியகருமா நட்டா னந்தளே முடித்துக்கொண்டு உபவசித்தேனும், உபவசியாமையேனும் அற்றைப்பொழுதை முழு வதிலும் சிவத்தியானம், தேவாரதிருவாசகபாரா யணம், சிவபுராணபடன மூதலியவைகளேச் செ ய்து, காமங் கோபமுகலிய குற்றங்களெல்லாவ ந்நையும் பற்றறக்களேக்கு, பகல்கித்திரை வெள கொகிஷைய சம்பாஷ2ண முதலியவற்றை யொழித் தை, இரவிலும் அதி சுத்தராய்ச் சிவத்தியானத் தையுடையராய்ச் சயனித்தல்வேண்டும்.

இஃ திங்ஙனமேயாக, இவர்களோரு சிறிகேனு ஞ் சிவத்தியானமாகுகல், சிவாலயசேவையாகுத ல், தேவார திருவாசக பாராயணமாகுதல், சிவா கம் சிவபுராணபடனமாகுதல் செய்யக் கண்கிலு ஞ் சிர்தியாது, பகல்முழுவதும் போசனமின்றித் தங்களுடம்பை வரட்டியும், கைவாய் சுத்திசெய் தை விபூதிதானு பிட்டுக்கொள்ளாகும் தங்கள் து விபூத்தானு பட்டியற்கொளிலேயே. ஹொகிகக்கிற்குரிய முயற்கொளிலேயே. முலாங்கத்துறகுராய் முயற்களை கலகுப் அற்றை த்தின் முழுவதையுள் செழித்தை, மற்றைத்தினத்தி லே ஸ்கானஞ் செய்து விபூ தியைமாத்திரம் பூசி க்டுகாண்டு (பசியிருந்து போசனமருந்துதல்தா ன் விரதமென்றெண்ணிப்போதும்) திருப்தியாக ப் போசனமருந்திக்கொண்டு, பின்னருந் தங்கள் சுற்றமித்திரரோ முறவாடிக் களித்துக் கொண் டாடித் திரிகின்றுர்கள். இவர்களிவ்விரதத்தை ச் சிவபெருமான் எதன்பொருட்டாக ஏற்படுத் தெறை என்று சற்று திறும் கிர்கிக்கிறுர்களில்?ல பே! கிலர், காமென்ன செய்வோம், அப்படி நாணு க்கம் பார்க்குச் செய்ய எங்களுக்கு கேரமெங் கேபென வீண்சாலம் பேசுகிறுர்கள். இவர்களே இப்படிச் செய்யச்சொல்லி யாராகுகல் நெருக்கி வன்றே இந்கியாயஞ் சொல்லல் வேண்டும்! க ன்னிஷ்டத்திற்குக் கன்சுகத்திற்குக் தான் செய்ய வேண்டியதைப் பிறர்க்காகச் செய்யவேண்டிய தாவகியகமல்லவே. சொல்லப்படுக் திணங்களி லே விரதம நட்டிக்க இவர்களுக்கு வசதியில்வே யாயின், அத்தினங்களிற் றங்களாலியன்றளவு இ சிவாலயசேவை செய்துகொண்டு, வத்தியானம், இயன்றகாலத்திலே கிரமப்படி அதட்டித்துக் கொள்ளலாமே. இவர்கள் போசனமுமின்றி உ டம்பையுங் கெடுத்து, அகனுல் மனமும் பழுத டையத் தியானசக்கியையுங் கெடுக்துத் தாங்கள் கெட்டுப்போவது மன்றித் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட் ட மீனைவி மக்களேயு மிவ்வாறு செய்யப்பழக்கி, அவர்களேயுங் கெடுத்துத் தாங்களும் எரிவாய்கி ரயத்திற்காளாகுகின்றுர்களே! இவர்கள் ஊகமு ம் அறிவும் இருக்கபடி என்னே! 'காப்பதுவிரக' பென்ற ஒள்கையார் வரக்கையாகுகல் இவர்கள் செவ்வையாகக் கற்களில்லேயா! விரதங்களே அற ட்டிப்பவருட் சிலர், ஸ்கானஞ் செய்து சுத்தவஸ் திரக் தரித்தை ஆலயசேவைமாத்திரஞ் செய்து போசனஞ் செய்துகொண்டு, எஞ்சிய சேரத்தை ப் பொழுதுபோக்குவதற்காகச் சூகாடியும், வே அ கிலர், தாங்கள் விரதகெறியுடையோரெனப் பிறர் எண்ணி மதிக்கும் பொய்ப்புகழொன்றே காரணமாகச் செய்துகொண்டு, மற்றவரெல்லாம் அயோக்கியர் தாங்கள்மாத்திரமே யோக்கியரெ ன்று ஈடித்துத் தங்கள் மனமாசொருசிறிது முக லாதஞ்ஞானிகளாய்த் தம் வாணுளே விரைய்க் க

சைவநால்களுட் கூறப்பட்டவைகளே உள்ள படி ஆராய்க்கறியாகவராய் இவ்விகமே ஒன்றை யொன்றுய்க் தெரிக்குணர்க்குகொண்டு நீயகொறிச் செல்லு மிவரெல்லாம், இனிமேலாயினும் சைவ நூல்களேயாவது, ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறமுககாவலரவர்க ளாலியற்றப்பட்ட சைவளினைவிடை முதலிய புத் ககங்களேயாவது, சைவபத்திரிகைகளேயாவதுவா சித்து விரதங்களேயும் சயயச்கொள்கைகளேயும் முறைப்படி தவருதறட்டிக்குக் தவரெலியின லே சிவன்முத்ததசையை அடைந்து தேகாந்தத் தில் சிவானர்தப் பெரும்பேருகிய முக்கியை அ டையக்கடவர்கள்

-:(0):--''நவராத்திரி பூசாரம்ப நிர்ணயம்

எனப் பெயர்பெற்ற பத்திரிகைபோன்ற கமக்கு அ னுப்பப்பட்டிருக்கதை.அனுப்பினவரை சுறியோம்,ஆயி னும் அத சோதிடபரிபாலன மடத்தைச் சேர்ந்தவர் களால் வெளிப்படுத்தியனுப்பப்பட்டதென்ற அதன் உள்விஷியங்களால் அறிகிரும், சவராத்திரி பூசாச ம்ப காலத்தைப்பற்றி இவ்வருஷக்கில் இருகட்டியுண் டாயிருச்சின்றது. சடுவ சணிக்கிழமையென்ற இர குசாதையர் சோதிடபரிபாலன மடத்து வரச்சியபஞ் க்கமும், ஆகமப்படி அநட்டிக்கும் சைவர்க்கு கடுவ சனிக்கிழமையும் ஸ்மிருதிப்படி அனுட்டிக்கும் வைதிக ர்க்கு ககூட ஞாயிற்றச்சிழமையும் என்ற திருக்கணிசப ாக்கு கேசு டை ஞாயிற்ற சங்முமையும் என்று இருக்கணிஃப ஞ்சாங்கமும், சனிக்கிழமையன்று ஞாயிற்றக்கிழமை யேபெயன்று தும்பினப் பஞ்சாங்கமும் சொக்அவின்ற ன. சோகிடபரிபாலன மடத்த டைக்கியபஞ்சாங்க்ற இற்கும் இருக்கணித் பஞ்சாங்கத்திற்கும், இவ்விவுக யத்தில் சிறிதம் மாறுபாடில்லே. ஈவராத்திரி பூசா ரம்ப கிர்ணயமென்னு மிப்பத்திரிகையில் காமிகம் காரணம் சிர்தியம் என்னும் மூன்று ஆகமவசுணைக்குரு ம்ஸ்மிரு திழுத்தாபலத்தி இன்ன ஒருவசன் மூப், பிரபோ தோத, வீக்கிரம், சித்திப்பானு, சபானு, பார்த்திப், வி ரோதி, கந்தன என்னும் சிலவருஷக்களில் இவ்வரவுக த்திற்போலப் பிரதமையும் அமாவசசையும் கூடிவந்த போது சொண்ட செள்கையும், எடித்துக கேட்டப்ப ட்டிருக்கின்றன.

கவராத்திரிப் பூசாரம்பம் கல்லூர்க்கக்சசுவாமிகேச யிலாதப சில ஆலயங்களில் இந்தமி" கருட சனிக்கிழ மையும், சிவண்கோயிலாதிய சில ஆலயங்களில் சகூட ஞாயிற்றுக்கிழமையும் செய்யப்பட்டது. இரைக்குறித் தக_{ைத்}க்காரர் சாஸ்திச ஆராய்வில் மிக முயற்சியாக விருக்கின் முர்கள்.

சமாசாரம்.

காலகிலே—மழையின்மையாற் பயிர்கள் வாடுவதோ இ தென்றற்காற்றுல் பயிர்கள வெள்றிச் சேதமாகின் றன. அகவில் ஏற்றமில்லே. இருமல், தடிமல், காடாதி ய கோய்களாற பெரும்பாலார் வருக்துகின்றுர்கள்.

கவராத்திரிப்பூசை—ஆங்காக்கு முன்ன எவ்வாலயங் களிலும் மிகக்கிறப்பாகவே கடக்கின்றது. உண்ண வைத்தீஸ்வரண் கோயிலில் கொலுமண்டபம் மிக வி கோதமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கள வு—கண்ஞைகத்திலே ஸ்ரீமத். சூ முருகேசவிப் பிரருடைய வீட்டின் சுவரை யாரோ இடித்த அதிக பொருளேத் திருடிச்சென்றனர்.

பு து ஃ தி ப தி—இந்த அக்டோபர்மீ சஎவ சஅவ களில் யாழ். டிஸ்திறிக்கோட்டில் கில வழக்குகளோ வி சாரிப்பதற்காக மெஸ் W. E. Thorpe என்பவர் வரு

இரு சா இயாளர் விவாகம்-இரண்டு வரு ஷங்களுக்கு முன் கம் யாழ்ப்பாணத்திலே இரகுஷ்ணிப ளாருவராகவிருந்த பாலிய அபரிக்க வெ பண், சென்றவரரத்திலே தெல்லிப்ப சேனவீசருமெ ன்னேக்காரப்பெண், சென்றவாரத்திலே தெல்லிப்ப ழையிலே மெஸ் ''வார்" அப்புச்சூட்டியாரது சிரேஷ் டபுத்திரீணத் தம்பதியாக்கிக்கொண்டணர். இவர்கள் 4 த்திர?னத் தம்பதியாக்கிக்கொண்டனர். இவர்கள் ருவாழ்வெய்தி வாழ்வார்களாக சுற்றமித்திசர்க்குக் தெறிது அவமானமே.

இரு செல் வேலிச் இல்லா: — இங்க இப் பொழுது மழையின்மையால் சலகஷ்டமுதிகமாம். நிலக்கரி—இப்பொழுது இக்தியாவில் இலக-க்க உடுஇலட்சம்டன் நிறையுள்ள நிலக்கரி அகப்படுகின்

கொல்லு தலிலு மிரக்கமா— சுவிட்சர்லா ந்திலே மிருகங்களேக் கொல்வநினு லவைசட்ரு உபத் தொவ முண்டாடின்றது என்று இரங்கி அறிவை மயக் திக் கொல்செய்து உண்டுன்றுர்களாம்.

தரு மஞ்செய்தல் —டக்காவுக்கருகாமையிலு ள்ள ஒருரில் ஒரு ஸ்டிரி சுதேசபாடசால் ஒன்று க்கும், தரும்வைத்தியசாலே ஒன்றுக்கும், தேவாலபம் ஒன்றுக்கும் தனித்தனி கூடி,000 ரூபா கொடுத்தனர். மொத்த ரூபா உ,எ0,000 கட்தசோடை விர்து இந்கிலி சு விர்கியாசாலே:—இ தை,இவ்வித்தியாசாலக் செய்பாகிய ஸ்ரீ.வே. முத்துவே ந்பின்னே சென்றபக்ஷதத்தில் பிறபன்ளிக்கட்ட உபாத்தி யாயர்களுட் சிலரை யழைத்துப் பரிக்ஷிப்பித்தனர். பரி கைஷதபில் மாணவர் தந்திறமையோடு தங்களுக்கு க் ந்பித்த உபாத்தியாயர்களத் விடாமுயற்கியையும் திற மையையும் கண்டறியச்செய்தார்கள். அந்கு ஐந்தக ந்தாத்தில் கற்கும் மாணவர் அல்லிப்பிறு, யூக்கினிட் ஆதியாம் தூல்சின் கல் வினக்கத்தோடு சுற்றிருப்பத மகா வாச்சரிபமே. இன்னும் ஷை பிர்ணியவர்களு கைடய தமிழ்வித்தியாசாலே மாணவர்களேச் சென்ற வெள்ளிக்கிழமை ஸ்ரீ. அ. குமாரகவாமிப்பின்கே ஸ்ரீமத் கா. பரமசுவாமிஐயர் என்பவர்கள் பரிகூழித் தார்கள். இவர்களும் கன்கு சுற்பிக்கப்பட்டிருக்கார்க கர்கரோடை அவித்த இங்கிலிசு வித்தியாசாலே:-தே. கூ. பெரம்களாம் ஐயா என பவாகன பாகூழு நீ கன். இவர்களும் கன்கு சற்பிக்கப்பட்டிருக்கார்க இவ்வித்தியாசாஸ்கள் இன்னு மதிக விருத்தியாகி க் கடவுள் அனுக்கொசஞ் செய்வாராச.

இறிஸ் தவவிவரகம்—மட்டக்களப்பில் போ திற ஸ் த வ வி வ ர க ம்—மட்டக்கோப்பில் பேர குமாசத்தில் ஐந்த கலியாணங்கள் கடந்தனவென்ற Ceylon Patriot எண்ணும் பத்திரிகையில் (எழுதப்பட் ஒருக்கின்றன. ஐந்தும் கிறீஸ்தவ ஆவயத்திற் செய்ய ப்பட்ட கிறீஸ்தவவிவாகம். அலறுமாள் ஒன்று கணக சபைப் போதகருடைய கம்பிக்கு நடந்தது. இந்த ஐ ந்தும் கேமது பஞ்சாங்கங்களில் குறிக்கப்பட்ட ஆவணி மாசத்து கேன. உo. உடவகளில் வந்த சுபதினங்களிற் செய்யப்பட்டன. இது என்ன பொருத்தம்!!

சப்பிசமணிய தேவாலயா:—ாட்டக்கள சப்பிசம கூனிய தேவாலயா: — பட்டக்கை ப்பைச்சார்க்க ஆரப்பத்கை எல்லி இரு கும் கிவசு பிரம கூனியக்கடவுள்து ஆலையா செல்ற பகி ஒரு சற வருஷ் காலமாகத் திருவிழானாதியல் நில் கிர்து, அக்குள் எ சைவாயிமாக்கிச்சொக்கும் ஐச்செய்யட்டு அலயத் தைப் பழுதையார்ப்பிசதுக் சென்ற தைம் இடைகும் யாபிரேஷ் நேலம் ஆவணியுள் சடைத்சா நாண் மும் பு நட்டாதியுள் கடைதீர்த்தோற்சுவமும் சிறப்பாசுக் செய் வித்து முடித்தார்கள். இவ்லூரா என நமிவ்வாறே ஒ ந்றமையோடு ஈடித சைவசமய அதஞ்ஃடிப்புக்களே வ மூவாது செய்தவாப் பெருமானருள்செய்வாராக.

ழ்ப்பாணத்திவிருக்கு இரக்க நோக்குப் போய் உத்தி போகஞ்செய்யும் கைகளப்போனிசளாகிய ஸூ.சி வை. இண்யதம்பிப்பின்கா, க. வேசாரணியப்பின்கா, வி. கம செவாயப்பின்ளே M. A; B L., மு இராசரத்தினப்பின் கோ, கா. கணகாத்தினப்பின்கோ என்பவர்கள் யாழ்ப்பா சவபரிபாலனசபைக்குக் இனச்சபையாக இர க்கே-ணிலே ஒருசையை ஸ்தாபித்தச் சைவபரிபாலனஞ் செய்வதோகு, இங்குள்ள தாய்ச்சடைக்கும்மாசக்தோ தோம் ஒருதெசகைப்பண எனுப்புவதாக ஏற்பாக செய்தி ருக்கிருச் கொன்பதை அறிக்கு சக்கோஷமூற்றேம். அ ருக்கிறுர் களே க்பதை அறிக்கு சக்தோஷு முற்றம். அ துபோவலே கொழும்பு, கிங்கப்பூரா இயாக் தேசங்க னிற் சென்று பொருளிட்டும் கைவாபிமானிகள் அங் கால்கு சபைகூடிச் சுவசேச சமயவிருத்திக்காகப் பொ குன்னப்பி வருலார்களாயின் இங்கிருக்க சமயவிறோ தஞ் செய்யும் கிறிஸ் தவகுழாங்கள் யாருமறியாமல் த ம் காடு காடி விடுவர்களை ஜோ. அவர்கணேத் தாரத்த க ம்மிடத்த அபிமான மொண்றே வேண்டியது. எவருமி தைச் கிர்திப்பார்களாக்.

உலகமதப்பெருங்கட்டம்—சகல மகங் கண்டிம் ஆராயும் கோக்கமாக இப்பெயரிய கூட்டம் ஒ ண்று காசியில் கூட எத்தனஞ்செய்சிருர்கள். அதற்கு, பாதிரி கோமாத்திரம் முகாமைக்காரராக வைக்கப்ப டரதென்று அமெரிக்காவிலுள்ள மெஸ் மேர்வின் மே ரி ஸ்கெல் என்னும் பண்டி தர் எழுதியறிவித்தனராம்.

சமயக்கலகம்—பூறைவிலே சென்றவாரத்தில் இந்து க்கள் விகாயகமூர்த்தியை வழக்கப்படி வீதியில் எழுந் தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வரும்பொழுது, அங்குள்ள த ர்கர் அவ்வீதியிவிருந்த பள்ளி வாசலில் கும்பல்க டி துக்கா அவ்வ நாய்வருக்கு பள்ளாலாசலை கும்பலகூடி த் தொழுப்பள்ளிவாசலில் தத்திருக்லிய கருவி வாத்தி ஸ்டு அப்பள்ளிவாசலில் தத்திருக்லிய கருவி வாத்தி யமொழிந்த ஏஃனய வாத்தியங்களே கிறுத்திச் சென்ற னர். அந்தகேரம் தலுக்கருடைய வணக்கத்துக்குரி வா. அரதமாபம் தல்தாககருடைய வணக்கத்துக்குரிய பே கோபல்லாதிருக்கும் தங்கள் வணக்கத்துக்கிடர்செய்தாகோக்கும் கூறுக்கும் கணக்கத்திக்கிடர்செய்தாகோகி விகர்யகளையுக் துகள்படுத்திவிட்டார்களாம். அதனுல், கடவுளுக்குச் செய்த அநீதியைச் சடிக்கலாற்று த இக்கள் ஒருங்குசேர்க்கு துலுக்கரோடெதீர்த்துப் பெருங்கலகம் செய்தனராம்.

கடி தஉத்தா:—கொழும்பு க. சி. வே. கா. கடைக் காரர் யாவரென்பதை யாமறியம். அவர் அனுப்பி ய விஷயங்களுள் ஒரு குருக்கினக்கு நித்த வம்பு விஷ ய மொன்றிருக்கமையாலும் கொழும்பிலிருக்கு கள்ள க்கையேழுத்துக் கடிதம் பல வக்குகொண்டே யிருத் தலினு அம் இதுவும் பிரசரித்தற்குச் சமூசயத்துக் கிட மாயிற்று இவ்விலாசப்பட்ட கடைப்பெயர் கமது கை பொப்ப புத்தகத்திலுமில்லே.

திரிகோணமலேக் ''கர்தபுராணவின்''பத்திரிகை மூ நாகக் குமுசயர் நீர்த்துக் கொள்ளல் கூடாதாகை லைவாகச் சமுசயர் இர்த்துக் யால் பிரசரிக்கவில்?ல.

கடிதம்.

கிறிஸ்கோபதேசியார் செய்கை.

இவ்வூ**ரிலே** ஒர் கெறிஸ்தோபதேரியார் தமது மத போத**ுள்கள் சிறிதேனும் அறி**ிலிகளுக்குக் தானும் ப**யன்படாமையை இனித**ணர்க்கு ''இங்கே சொரிய ப்படும் போதனுவித்த சேற்பாறையிலே இடப்படுக் தா னியங்களுக்குச் சமானமான து``. என இகழ்க்து, யே சுபோதித்தவாறு காற்றூசிமையும் தட்டி இவ்விடம் விட்டகன்று நிலாவெளிக்குச் சென்று அங்கே செறுகோ ட் சாத்தாற் பீடிக்கப்பெற்றுப் பின் சுகிலே எய்றி ஆ வகீழ் வின் கேழேயிருக்க ஓர் சைவரிடத்தே போய்த் த மது மதாசுசங்களே இவகுவாய் ஊட்ட எத்தனிக்க, அவர் மிகச் சேறிச்சினக்கு ''என்னிடத்திவேயா பய முவிதைக்க வக்தீர்'' என்றதுமன்றித் தனக்குச்சம்மத றுவிதைக்க வெர்தோ" என நதைமண நாத தலை கருச சம்மத மில்லாத வீண் பித்தனை சகுருக் தனதை சமூகத்திலே வலார்க்காரமாக நின்று பிதற்றிஞ்சிகளுக் கோட்டி லே ஒர் பிராது தொடுத்திருக்கின்றுர். ஆ! ஆ! இக்கிற் ஸ்தவர் இன்னும் வெட்கமுற்றுத் தொருக்குகது ஆச்சரி யம்! ஆச்சரியம்!. கடி. திரிசேசணமுகு. ஆவணிட்டு உகவ

நவராத்திரி பூசாரம்பம்.

கொழும்புக்குறை ப்ரம்ம கு H.கார்த்திகேய ஐப நவர்களாற் கணிக்கப்பட்ட இபவருலுக்கு நிர்படிபை ச க்கட்பஞ்சாங்கத்திலும்,ஒற்னறைத்தாள் மணிமினிட் ப ஞ்சாங்கத்திலும் "ாவராத்திரிப்பூசாரம்பம் புரட்ட ந மு^ன ககை ஞ விற்றுக்கிழமை" பெண்று சொல்ல, யா முன் சக்க ஞாயிற்றுக்கும்மை செயன்ற சொல்ல, யா முப்பாணத்துத் திருக்கணிச பஞ்சாங்கத்தில் 'ஆகம ப்பிரகாரம் சிடுக சனிக்கிழமை உவராத்திரிப் புஜார ம்பம்'' 'ஸ்மிருதிப்பிரகாரம் கூக ஞாயிற்றுக்கிழமை வராத்திராரம்பம்'' என்ற சொல்லிய வீர்தையெல் இர்தியாவிலேயுள்ள கோவில்கள் யாவும் ஆகம ன! விதிப்படி எடைபெறுவதில்‰பென்பதம், அங்குள்ளா ரெவரும் ''வைதீகாதுஷ்டாகம்'' உடையவர்சுளேன்ப செவரும் ''வைத்தா நடிக்காம் உடையடையில் கணைப்பி தம், அவர்சள் ஸ்மிருதிப்பிரகாரமக்கி ஆகமப்பிசகார ம் கவராத்திரியாதியாம் பூசைசுவேச் செய்யமாட்டசர் களென்பதமா ஐயரவர்சள் கருத்தி. அல்களமாயின், ஐபரவர்கள் தயவுசெய்த இந்துசாதமையின். ஐபரவர்கள் தயவுசெய்த இந்துசாதமைய்வழியாகவே ஞாயிற்றக்கிழமை ஆகமப்பிசகாசம் பூசாசம்பம் செ ய்யப்படாதென்றம், சனிக்கிழமையே ஆசமப்பிசகார ஞாயுற்று கண்ழமை ஆக் பெடுக்கு முமையே ஆக்மப்பிரகார ய்பப்படாதென்றும், சனிக்கிழமையே ஆக்மப்பிரகார ம்செய்யவேண்டியது என்றும் ஆகமவிதிகள்காட்டி இ ப்பொழுது பலர் கொண்டிருக்கும் சழுசயத்தை நீக்கு வதோரு, இந்தியாவிலுள்ள ஆலயங்களில் ஆகமக்கி பைகள் கடைபெறுவதில்இமென்பதையும், அங்குள்ளா செவரும் ''வைதீகாறுஷ்டாகம்'' உடையாடர்களின்ப தையும் சாதிப்பார்களாக.

யாழ்ப்பாணம்வக்கிருக்கும் வேதாரணிபத்தான்,

பருத்தித்துறைச் சிவன்கோயில்.

சிலமாசங்களுக்கு முன்னர் இக்கோயிற்குருக்கள்மர ருக்குள் ஓர் ஆசௌசவிஷியமாகக் கலகம் கடக்கற அ கைக்குறித்துச் சாஸ்கிர ஆராய்ச்சிசெய்து இர்ப்புச் செய்யுமாறு ஸ்ரீமான் தா. செல்லப்பாபின் ஊயவர்களி டம் கேட்டுக்கொண்டார்கள். பின்னேயவர்கள் இந்தி யாவில் பற்பலவிடங்களுக்குமெழுதி வதில் பெற்று அ வ்வதில்களேக் கோவில்மாகளைசரிடத்துக் கொடுக்கக் கேசேயில்மானேசர், பின்னுமேன் கலகத்தைபெழுப்பு வாண் என்றஞ்சிப்போதும் உள்ளதை மறைத்துவிட் டனராம். இதைச்சூறித்துத் தீர்ப்புச்செய்ய உடன் டன்தாம். அறைகாகு முத்தியாவினின்றும் உந்த கழ பட்ட பிள்ளோய்வர்கள் இந்தியாவினின்றும் உந்த கழ தங்களின் சாரங்களேப் பத்திரிகைமூலமாக வெளிப்ப சுத்துவார்களாயி னிருக்கூறிக்காரும் கலகமொழிர்தி

O in mi par in சமப்படுத்துவேரன்.

பிரபஞ்சவிசாரம். மாயாவாதிமதமறு தலே. (66-0 užs š 0 50 2 i).

மாயா வாதிகளே எல்லாம் முயக்குற்றழிய வைப்பது பிரமத்தின் பரிபூரணத்துவமேயாதலின், முந்த அப்ப ரியூரணத்தை எடுத்து ஒருசிறிது விசாரித்தப் பின் னர் அப்பாற்செல்வாம்.

பிரமத்தை ஒழிக்த அதனின் வேளுக யாதொரு பொருள் உண்டென்னுல், அப்பொருள் இருத்தற்கு ஓர் இடம் வேண்டப்படுமண்டேற. அங்ஙணம் ஓர் இடம் இருக்குமாயின், அந்த இடத்தில் பிரமம் இல்லேயென் ரூய், அந்தப் பிரமத்தின் பரிபூரணத்துவத்துக்கோர் இழுக்கை காட்டிலிடுமண்டேற, என்று கமது மாயாவாதி கள் பெரிதம் அஞ்சுகின்றலர். இவர்களத அச்சம் குற்றியைத் திருடன் எனமயம்பி அச்சுற்றழிதல்போ ன்றதோர் விபரீத விணேவேயாம், அஃதெங்ஙனமாமெ ன்பதைக் காட்டுவாம்.

இரண்டுபொருள்கள் ஓர் இடத்திருத்தல் கூடாதெ ன்பது சத்தியம். இன்றனம் இருத்தல் கடாதெ இரண்டுபொருள் ஓர் இடத்திருந்தால் என்கடாதி? பொருள் ஓர் இடத்தில் இருப்பதுண்டாயின், அந்த இடத்தின் அகல கீள கனங்களாகிய பிரமாணங்கள் து பாருள் ஜா அடுத்துல் ஆருப்பதின்டோம்னு, அந்த இடத்தின் அகல் 8ீன கணங்களாகிய பிரமாணங்கள், அப் பொருளின் அகல் 8ீள கணங்களால் அடக்கப்பெ ந்றவிடுமாதலின், ஆண்டுப் பிறிதோர் பொருளின் அ கல் 8ீள கனங்களாகிய பிரமாணங்கள் அமைதற்கு இ டம்பெருவாம். ஆனதபற்றியே ஓர்பொருள் இருக்கு மிடத்தில் பிறிது ஒரு பொருள் இருத்தல் உடாது எ ணுதாக் தணிவு பெறப்பட்டது. எனவே இக்தத்தணி அசல கீள கனங்களேயுடைய பொருள்களுக்கண்றி அவை இல்லாத பொருள்களுக் கடையாதாம். பிரமமு ம் அகல மீள கணங்களேச் கொண்டதோர் பொருளா ம் அகல் கள் கண்கக்கை கொண்டதோர் பொருள் மோ! அஃசெல் பிரமமும் கண்டப்பொருள் எனப்ப ட்டு, அஃசென்றே பிரமத்துக்கோர் தோப் பேரிழுக் கை காட்டிவிடும்.இனிப் பிரமத்தை ஒழிந்த ஆன்மா க்கட்குத்தான் இப்பிரமான வரையறையுண்டா! அன் றி பாணயக்குத்தான் அஃதெண்டரி இம்மூன்றம் பிர மாணவரையேறை இறிதம் இல்லாத அமூர்த்த வெஸ்தி க்களேன்பது இத்தார்தமாதலின், இவற்றள் ஒன்றள் ள இடத்தில் மற்றுென்றிருத்தல் கடாதென விதன் டைதொடுத்தல் பெரு விரோதமாமென்க.

குமு ஒர் அமூர்த்தவன்து: ஒளி பின் இரை அமூர்த் தவஸ்தை. இந்த இரண்டு செழூர்த்தங்களும் ஒருந்த சேர்த்து ஒர் இடத்தில் ஒருகாலத்தில் அக்கினிக்கண சுமைந்து விளந்குகின்றிலவர்? கவர்ச்சி (attraction அமைக்து விளங்குகின்றிலவரி கவர்ச்சி (attraction of gravitation) ஒர் அமூர்த்தவ ஸது. இராகியமா (attraction of cohesion) பின் இருர் அழூர்த்தவஸ்து: இக்க இராகும் பதார்த்தங்களும் ஒருங்கே ஒரிடைத்திலே எத் செக்கு மூர்த்தங்களிலும் அடைமைக்கு விளங்குகின்றில் வரி சுவவை, ஒளி, மாறும் இரை நாற்றமாகிய ஐர்த பதார்த்தங்களும் எவ்வெப் பொரட்கள் ஐம் ஒருக்கு கணைப்படுகின்றிவவரி கூரிய வளியம் கண்குணைய்படுகின்றிவவரி கூரிய வளியம் கண்கிணையியும் ு எனப்படுகின் நிலவா? ஞரிய ஒளியும் கண்டினுளிய கு கைபடங்களை நிலவா! குரிய ஒளியும் கண் கொண்டியும் ஒரு சேர வீயாபித்தலாலண் குறு பொருள் கின காம் இ எசுப்பத!. ஆயிரமக்கள் ஒரு பொருகு ஒரு கோலத் இல் காணும்போது, அக்க ஆயிரவருடைய கண்குண னியும் சூரிய ஒளியும் அப்பொருட்கண் ஒருங்குவியா பிக்கின் நிலவக்! இவ்வண் மையை சோக்காது. பிரம பக்கு நிலவா! இவளைகளைய கோக்கு தி. பிரம மும் ஆண்டப்பன்மையும் ஒரிடத்த ஒருகாலத்த வி யாபிக்குமாறு எக்கலம், என்று விஞ்சல் எக்குனமா மேடி! சூரிய ஒளியின் முன்னே விளுக்கொளியை அ மைக்குமிடத்து, கவ்விரண்டை பளியும் ஒருக்கு வியா பிக்குள்றில்வை! ஓர் மண்டபத்தின்கண் ஆயிரம் விள க்கேள்றில்வை! இர் மண்டபத்தின்கண் ஆயிரம் விள பிக்குள்றிலவா? ஒர் மண்டபத்தின்கண் ஆயிரம் விள க்கேற்றினு அப், அந்த ஆயிரம் விளக்கு களிலிருந்து பு றப்படும் ஒளிகளும் ஒன்று டொன்று வியாபிக்கின் ஜி லையா! எந்த இடத்திலாவது எத்திண் ஒளி வியாபித்தி ரப்பினும் அந்தே கேட்டும் ஒளி வியாபித்திற்கு இடமி லீஸ் செயன்று சாதித்ததுல் கடுமாமே! கடாதன்றே இது ஒளி வியாபகத்தால் யாதொரு இடம் (பிறபொ குருக்கு இடமின்றும்பமு. அடக்கப் புகு இடம் இது இடமின்றும்படி) அடக்கப் படுவெறில்?வ என் பது பெற்றியன் ("ெழு?

பது புறறயான இரை:
கண் கொளி வீஷியத்தைச் சில மாயாவா நிசள் எடு த்து, கண் ஹூக்கு ஒளி பாண்டையை தோ எனக்கடாவு கிண் ரூர்கள். இவரது அடிபோருள் பாலண் ஒருவ ண் நு செசல்வேம்!. வா தொருபொருளின் பாலண் ஒருவ ன் கு ஜெமிடத்து, அந்தப் பொருளின் கண்டுமே சூரி பணிவிருக்து, அந்வது ஒளியுடைப் பிறபொருளிலிரு ந்து புறப்படும் ஒன்றும், கண்ணிலிருக்து புறப்படும் 'ஒ தை நும், ஒருக்கு படுக்து தொழிற்படுக்கு நெறுப்படும் 'ஒ அந்றானம் புறப்படுவது ஒளியாயி ஜுமாக; மற்றியாத அர்கி, ஒருவகு பத்தை சொழுற்புகள்க றணவனை குடு! அர்கியலம் புறப்படுவது ஒளியாயிலுமாக; மற்றியாதா யிலுமாக; அங்கே இரண்டு பொருள்கள் ஒருங்கே ஒ ருதானத்தில் ஒரே காலத்தில் தொழிற்படுதல் உண் டா இல்லேயா? உண்டென்படைக் மறுக்க வல்லார் யாருமில்லே. இப்பட்டே ஏமக்கு ஈண்டுகேண்டப்படு வது. அதாகது. இரண்டுபொருள்கள் ஓர் இடத்தமை தல் கடுமென்பது. எனவே பிரமத்தின் பூரண வியா பகம், ஆன்மாவும் மாகையயுமாகிய இவற்றது உண்மை யால் சிறிதும் தாக்கப்படாது என்பதுகாண்க.

அற்றன்ற, கன் ஒரு பொடுளேக் கொகிக்கும் துமிடத்து, சுல்து அப்பொருளிப்பட்டுள்ள ஒளி கார ணமாக, சுத‰க் கொகித்தல் மாத்திரமாகிய தொழிஃ ச் செய்வதேயன்றி, கண்ணிலிருந்து யாதொரு பதார் த்தம் சென்று அப்பொருளிற் தாக்குவதில்‰. என்பீ நாயின்; கண் கொகித்தஃவச் செய்வது என்றனம்? தன் னிடத்தள்ள யாதொரு கருவியை அப்பொருள்வயிற் செலுத்தியல்லது அஃது அதினக் கொடுத்தலும் உடு மே! உடாதன்றே ஆகவே கண்ணிலிருந்து யாதொ ன்று சென்றே ஒளியோடு கேடித் தொழிற்படும் என்

அங்ஙனமுமன்ற; கண் இருக்க வாறிருப்ப பொரு அங்ஙனருமன்ற; கண் இருந்த வாறிருப்ப பொரு ள்களின் தோற்றம் அக்கண்ணில் பிரதிபிம்பித்தலால் அப் பிரதிபிம்பமே எமக்குக் காட்சியுணர்வாய் அமைவ து. இங்ஙனமின்றிக்கண்ணிலிருந்து யாதொன்று செ ன்ற அப்பொருள்க் கவர்வதில்ல என்போயின்; இ ஃதேல், எமக்குப் புலப்படுவன வெல்லாம் பிரதிபிம் பங்களேயன்றிப் பொருள்களல்ல என்றபழயாகும். ஆமெனின், பொருட்டோற்றங்களெல்லாம் (கண்ண பங்களேயன்றப் போருட்டோற்றங்களெல்லாம் (கண்ண ஆமெனின், பொருட்டோற்றங்களெல்லாம் (கண்ண டியுட்டோன்றம் பிரதிபிம்பங்கின் ஒத்து) கண்ணுக் குள்ளேயன்றிப் புறத்தே கிகழ்தல் கூடாதென்பது மு டிக்கப்படும். இல்ற சுனுபவத்துக்கு ஒத்ததாகுத்தா கேரி பொருள்களின் தோற்றம், எமது கண்ணுக்குள் கேரி பொருள்களின் தோற்றம், எமது கண்ணுக்குள் ளா புறத்தா விடயமாவது?. புறத்தே என்பத பிரத்தி யக்ஷமாதலின் இக்கூற்றச் சிறிதம் பொருந்தாதென்

இங்ஙனமுமன்ற, பொருள்களில் வியாபிக்கும் ஒளி இங்ங்கு முமன்ற, பொருள்ளில் விபாபிக்கும் ஒளி கண்ணுட் பிரத்பலித்தலால் அப்பொருட் டேடிற்றங்க ள் எமக்கு விடயமாகும் என்பீரேல்; ஒளி பிரத்பலிக் குமூசத்தால், அல்ஙனம் பிரதிபலிக்கும் ஒளி கண்ணு க்கு விடயமாகும்எனக்கொள்ளத்தக்க, ண்றிபிரதிபலி யாத பொருளும் விடயமாகும் எனக் கொள்ளுமாறு எல்ஙனம்? இணி அதவும் பிரதிபலிக்கும் எனக்கொ எல்வனம்? இனி அதிவும் பிரிகிபலிக்கும் எனக்கொ ண்டாலும், மேலேகாட்டியபடி பொருட்டோற்றம் க ண்ணுக்குள்ளன்றிப் புறத்தி கிகழ்தல்கூடாது. இது பிர த்திபக்ஷவிரோத்பண்றே!. அப்படியல்ல, ஒளிபிரிய லிக்கவே, கண் அவ்வொளிவாயிலாகச்சென்று பொரு கோக் கிரிக்கும் என்பீரேல், அதிவே எரம் உறவதெ ன்க, கண்ணுன் து ஒளிவாயிலாகச்சென்று பொருகோ க்கிரித்தற்கு அவ்வொளிவாயிலாக யாதொரு கருவி பைச் செதுத்துமென்பதம், அக்கருலியும் ஒளியும் ஒ ருங்கே ஒன்றூடொன்ற சேர்க்தை தொழிற்படும் ன்பதும், எனவே இரண்டுபொருள் ஓர் இடத்துச் ச மவரமித்தல் இனிது சாதுமென்பதும் முடிக்தபடியா

இதவுமன்று. கண் இருக்குழி இருப்ப, ஒளி பொரு ட்டோற்றத்தைக் கொணர்க்கு கண்ணுட் புகட்டும் ன்பிரேல், ஒளிக்குப் பொருள்கின விளக்கு தற்கமைக்க தேரர் ஆற்றல் உண்டன்றி, அவற்றின் தோற்றத்தை ச்சுமக்குகொண்டு திரிவதோர் இயல்புண்டென்று யா தது பகது கொள்ள டென்ற பாரும் சொள்ள மொக்கும் இர் இயல்புண்டே ஸ், பொருள்களின் தோற்றம், அவை அமைக்து விள ஸ்கும் இடங்களின் மாத்திசமன்றி, ஒளி எக்கெக்கு ண்டோ அங்கக்கெல்லாம் காணப்படுதல் வேண்டும். இத்த கியாயம் பரமார்த்தகு ருவின் சிஷ்யருக்கே அடு க்குமெனவிடுக்க.

GEBRAT.

(See Supplement.)

originally planted by Mr. J. Price, Distret Judge of Jaffna, and was the common property of his childdren till Mrs. Geddes, one of them, became a few years ago its sole proprietress.

Railway Extension to the North—We are glad to learn that the Government Agent has received orders from Government to take an accurate account of the traffic that passes to and from Jaffna by the North-Central Road, and that he has already sent two officers of the Kechfrom Jaffna by the North-Central Road, and that he has already sent two officers of the Kachcheri to commence the work at once at Elephant Pass and Vavaniya. They will carry on the work till the end of 1895. Mr. Twynam's present trip to these places is, we understand, connected mainly with this duty. This shows that His Excellency the Governor has not accepted the report of Messra Williams and cepted the report of Messrs Williams and Christie as final and that he is bent on making further inquiry into the subject of railway extension to the North of which, we hope, Ilis excellency will make some important announce-ment on the occassion of the opening of the Legislative Council.

The Vavaniya Kachcheri—Mr. Werkmiester the Head Clerk of this Kachcheri has been allowed by Government to retire on a pension of Rs. 578 per annum. No successor has been yet

appointed.

The Strike among Boatmen at Kaits—Mr. Kathiravalupillai, the veteran Police Magistrate of Kaits, was engaged on the 1st instant in inquiring into one of the criminal cases connected with this strike instituted by a boatman against seven of his former comradus. man against seven of his former comrades, charging them with wrecking his boat as he had seceded from their ranks and gone over to the Chetties. The prosecution witnesses were examined and cross-examined that day, and the case stands postponed for tomorrow for the hearing of the defence. There are also, we under stand, two other cases instituted by the same had ing of the defence. There are also, we understand, two other cases instituted by the same boatman, charging several people with unlawful assembly and intimidation. Mr. Advocate Nagalingam appeared for the prosecution and Mr. Proctor Santiagopillai for the defence.

Dr. Attygalle—This gentlemen is expected here on the 13th instant from Galle to remove his family there.

Coconut Cultivation—There is a great demend here now for lands tit for coconut planta-

mand here now for lands tit for coconut plantation. A piece of Crown land, 63 acres in extent situated at Karampaham in Tenmarachy Division, was sold by public auction in the Jaffna Kachcheri on the 26th Ultimo, and was

Jaffna Kachcheri on the 26th Ultimo, and was purchased for Rs. 4050 by Mr. M. B. Swampillai after a very keen competition.

Kangasanturai—As no shipping business is now done by the Chetties at Kaits, the port of Kangasanturai is even at this time of the year crowded with native vessels landing paddy from the Indian ports. Not only the warehouses and the Customs sheds are full of paddy, but heaps of it are seen contside. In Jaffna the Customs Officials have regular office hours, but those at Kangasanturai gular office hours, but those at Kangasanturai now work from early morning to late in the evening. We learn that this year's revenue at this port will be the largest on record, and that Rs. 100,000 have been already realized.

Sale of Wreck—We learn that the wreck of the illfated schooner "Colombo" which was

wrecked at Kangasanturai during the storm on the 19th April last has been purchased for Rs. 8000 by Mr. Kaddaimarakair, one of the lead-

Mahamedan merchants here.

Matrimonial—The marriage Mr. Coomara kulasinga Mudaliyar, Tamil Interpreter to His Excellency the Governor with Miss Wood, an American lady connected with the Salvation Army, was registered at Tellipallai under special license on the 26th Ultimo. The bride and bridegroom left this for Colombo on the 29th.

Mr. Lionel Lee—This gentleman has been appointed acting Principal Collector of Customs, in the place of Mr. Reid who has gone to England on leave.

to England on leave.

Acknowledgment—We have to acknowledge with thanks the receipt from Government of the following Administration reports for 1893, on the Medical Department by Dr. Kynsey, on Registration by Mr. Arunachalam and on the Galle Municipality by Mr. Ievers.

An Astrological Query—A correspondent, J. T. P." sent us sometime ago the following cuerview.

query!—
"Will you be kind enough to enlighten me through the columns of your valuable paper on the following knotty point in Astrology. I find in books on Astrology that the Sun enters Aries or Mersham with the beginning of the Tawil month of Chittrai. But on reference to the Nautical Almanac published at Greenwich for the year 1894 I find that that luminary enters Mersham about 20 days earlier. I cannot under-Mersham about 20 days earlier. I cannot understand how astrological predictions based on incorrect data can be correct and still more wonderful are the statements made by many intelligent Hindus to the effect that they have verified the truth of many such predictions in their own lives."

Being no astrologer ourselves we referred the above to a gentleman who is an authority on such matters, and he sends the following explana-

oJ. T. P. seems to confound the Aries of the fixed Zodiac referred to in the Tamil Almanac with the Aries of the moveable Zodiac referred to in the Nantical Almanac. The Aries of the fixed Zodiac commences from the constellation Asvioi which is for all pratical purposes a fixed point. The Aries of the moveable Zodiac commences from the Equinoctial point which has a motion of about 50. W.every year called the precession of the Equinox. Hence the difference of about 20 days reffered to.

"The entrance of the Sun into Aries of the moveable Zodiac or Meshayanam is also given in the Tamil Almanac on the 8th of Panguni Vijaya, at 34 Naligays or nearly 22 days, previous to its entrance into Aries of the fixed Zodiac

"The premises of the correspondert being erroneous his conclusions as to Astrological predictions based on the fixed zodiac must fall to the ground."

EXTRACTS.

INDIAN AFFAIRS.

MISSIONARY METHODS.

MISSIONARY METHODS.

The unfortunate animosity lately excited towards Christian work in India renders peculiarly opportune the appearance of two works which show what Christian zeal, tempered with discretion, accomplished in the India of the past, and what it may effect in the India of the past, and what it may effect in the India of the present. While several missionaries have been sentenced for defamation in the police court of Bombay, and while the native newspapers were demanding a public prosecution of a leading missionary organ for traducing the Hindu faith, two students of history were quietly and unconsciously proving how far apart such passing follies and resentments lie from the true issue involved. Mr. Frederic Fanthome's local monograph on the Catholic Mission at Agra takes us back to the prime of the Mughal Empire. It presents a picture, perhaps a somewhat fanciful picture, of the greatest ruler who ever swayed that Empire, as the patron of Christian priests, the husband of a Christian wife, and the brother-in-law of a Christian prince of the House of Navarre. Dr. Cust, the venerated member of the committees of the four chief proselytizing societies of Great Britain, has almost at the same moment published the results of his long experiences and devoted labours in the Protestant cause.

Dr. Cust's work deals with the past. Thirty-seven years ago Mr. Cust, then a Bengal civilian, secured a place in Indian history by his masterful proclamation to the chiefs and landholders of Hoshiarpur. It was one of the heroic incidents in the Mutiny, and it cowed rebellion within his borders. But to the existing generation of his countrymen Dr. Cust is chiefly known as a moderating influence in missionary conferences, and as a member of the governing bodies of the Society for the Propagation of the foreign against by the screen of the Society for the Propagation of the foreign against by the screen of the screen of the screen special solution of the controlling machinery of the great missionary societies at home a

cust arrives at regarding the most immediate importance.

Br. Cust divides "The Prevailing Methods" into three classes—good methods, methods not recommended, and bad methods. As his object is not to praise but to improve, he dismisses the first class in a single chapter of hearty, yet sensible commendation and suggestion. The main body of his book is devoted to what he regards as the weak points in our national missionary system. If it were safe to generalize from the mass of fact and argument contained in his volume, we should say that the two chief defects of that system seem to Dr. Cust to be sensationalism at home, and a certain comfortable secularity on the part of its agents abroad. "Exaggerations and sensationalism and emotional transcendentalism," in short, "what may be called exphemistically impulsive movement." The reckless falsities of the platform, and the gross misrepresentations of non-Christian faiths which supply the stock-in-trade of the lower type of the subscription-seeking missionary on his trips to England, these are the blemishes of missionary advocacy at home. Dr. Cust's pages may pain some, but they will profit many. He thinks the cause too good to be served by anything approaching an un-

truth. He laments that the sensationalism at-home compels honestly-intentioned missionaries abroad to supply materials of a highly-coloured character, and to strain facts to suit the British demand for heathen horrors. "Alter the style, and even the dialect, of the Reports and publications," he says sternly. "The account to be given is of the noblest warfare and most important enterprise that the world ever saw. Why tell the storyin a goody-goody, pharisaical, non-natural sensational style? Why use common-form cant terms? Why use the Divine Name two or three times in each page? To say the least, it is bad literary style. No good writer of a leading article or a magazine article or a fashion. Are these Reports and tracts written to deceive an emotional public? Let the Report be short; it will cost less and be read more."

If Dr. Cust is grieved by the false sensationalism of missionary methods at home, he is more deeply pained by the comfortable secularity of many missionaries abroad. It seems to him, and he very plainly states the reasons for his belief, that the missionary vocation has degenerated into an easy means of subsistence to numbers of half-educated youths of the lower middle class, who want an income upon which to marry young. Early marriage appears, indeed, from these pages to be one of the common incentives to the missionary life, one of the clief causes of the missionary work, and one of the chief causes of the missionary societies and training colleges," says Dr. Cust, "have become mere matrimonial agencies." "The young public servant in India does not marry directly he lands in the country, and yet lives a holy life. He waits until he has learnt his duty and mastered the language by living among the people. Why should not young missionaries exert the same measure of self-denial?" This testimony in regard to the moral lives of our public servants in india is valuable as coming from an eyewitness whs passed a quarter of a century in the closest personal contract with them, and whose own deep relig

made him intolerant of delinquencies.

Dr. Cust, being a stout Protestant, yields to no one in his appreciation of the value of marriage, whether for cleric or layman. But he regards matrimony as the reward of self-denial and honest exertion, and he protests against the pennies of school children and servant girls being squandered in enabling missionaries to marry at an age when no curate or young barrister or young doctor would take on himself the expenses of married life. He points out that a vast amount of missionary literature is devoted to bolstering up this misapplication of the funds wrung from the Christian poor. "The marriage bell sounds cheerily through every precoft the Reports," write Dr. Cust. "the Agenda of the subcommittees, and the Agenda of every committee corresponding or general. Weddings and births are the conspicuous features...The Report assumes the characteristics of the MATRIMONIAL AND FAMUN NEWS."

Dr. Cust does not shrink from a candid consideration

the conspicuous features...The Report assumes the characteristics of the MATRIMONIAL AND FAMILY NEWS."

Dr. Cust does not shrink from a candid consideration of the moral guarantees susposed to be given by early marriage. On this point it is only suitable here to state that his conclusions, arrived at from long experience on the governing and disciplinary bodies, go to show that lapses take place not more frequently among bachelors than among married missionaries, and most frequently among widowers. His chapters on the financial burdou imposed by early marriages on the missionary funds, on the diversion of the contents of the missionary funds, on the diversion of the contents of the missionary societies are making to check the system, will repay careful study. Already a movement is on foot to abate the scandal. it is not, as Dr. Cust points out, a question of celibate brotherhoods varsus a married pastorate. It is simply a question as to whether young missionaries shall be freed, at the cost of public subscriptions obtained for a very different and most sacred purpose, from the prudential restraints and considerations which young men in every other profession have to submit to. Let them go and do some years of actual work, as any other wholesome-minded young man does, and then, if they please, let them marry.—London Times.

wholesome-minded young man does, and then, if they please, let them marry.—London Times.

—A Judicial Assistant Commissioner in the Punjah—a young Civilian—has just found himself placed in a pitiable position. In the discarge of his official duties he had sentenced a man to rigorous imprisonment fer six months. The convict silently resolved to have his revenge upon the convicting officer, as soon as the term of his incarceration was over. On his release, his first thought was to do some harm to the young Civilian. Now the latter had—alas! he no longer has it—a fine moustache of which he was legitimately more proud than if he had been the lord of all the gems of Golconda. How lovingly and how often he would stroke his moustache, and perhaps wax it too—all the while eyeing it in silent admiration—need not be stated here, but the long and short of the matter is that be had fallen in love with—his own moustache. One, unusually close night the Civilian, being a bachelor, slept out in the compound of his bungalow, and as he was sleeping the sleep of the just—the liberated criminal stealthily, approached him, with a big pair of polished seissors in hand, and quick as thought, snipped the whole of one side of the once lovely moustache, and then finding his victim aroused from his sleep, took to his heels. The police however succeeded in capturing him, and now the Civilian finds that there is not a single section in the Penal Code under which the culprit can the prosecuted and punished. His offence cannot come under the category "hurt" or "grievous hurt" or "assault," as no permanent disfiguration has taken place, and it is no insult to an Englishman to deprive him of his moustache. To have an ugly face in the place of a beautiful one is in itself a torment of the most excruciating character. But surely life is not worth living for, if the victim cannot get a remedy in law against the perpetrator of such a wrong. But if only the Sahib could have caught his nocturnal guest, then—well then, there would have been a Coroner

PRINTED AND PUBLISHED BY V. CHUPPIRA-MANIA PILLAI FOR THE PROPRIETOR AT THE SAIVA-FRAKASA YANTRA OFFICE JYFFNA.